

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

ΡΟΝΤΩ ΓΙΑ ΦΛΑΟΥΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΡΕ-ΜΕΙΖΟΝΑ, KV Anh. 184

Όπως προκύπτει από τη βιογραφία του Όττο Γιαν για τον Μότσαρτ, ο αρχιεπίσκοπος του Ζάλτσμπουργκ είχε πάρει μαζί του το 1781 σ’ ένα ταξίδι στη Βιέννη μερικούς από τους μουσικούς του, μεταξύ άλλων και τον Μότσαρτ και τον Μπρουνέτι, για να τους παρουσιάσει σε κάποιες συναυλίες. Ο Μότσαρτ, ο οποίος δυσανασχετούσε με την ‘μεταχείρισή’ του σαν υπηρέτη, αναφέρει σ’ ένα γράμμα προς τον πατέρα του (8/4/1781): «*σήμερα - διότι γράφω στις έντεκα το βράδυ - είχαμε μια Ακαδημία [δηλ. συναυλία]. Εκεί παίχτηκαν τρία κομμάτια δικά μου, εννοείται καινούρια - όπως: ένα Ροντώ για ένα κοντσέρτο για τον Μπρουνέτι - μια Σονάτα με συνοδεία βιολιού για μένα [...], - και ακόμη ένα Ροντώ για τον Τσεκκα-ρέλλι, το οποίο έπρεπε να ξανατραγουδήσει.»*

Το Ροντώ αυτό για βιολί σε ΝΤΟ-μείζονα με αριθμό καταλόγου KV 373 φαίνεται να γράφτηκε από τον Μότσαρτ μερικές μέρες πριν από αυτή την συναυλία σαν συμπλήρωμα ενός άγνωστου κοντσέρτου για τον φίλο και συνάδελφό του Μπρουνέτι. Δέκα χρόνια μετά το θάνατο του Μότσαρτ, ένας άλλος φίλος του, ο Φρ. Α. Χόφμαϊστερ (1754-1812), φαίνεται ότι μετέγραψε το Ροντώ αυτό για φλάουτο και ορχήστρα, το οποίο εντάχτηκε αργότερα στον κατάλογο ως *KV Anh. 184*. Εκτός από την αλλαγή της τονικότητας σε ΡΕ-Μείζονα δεν εμφανίζονται ουσιαστικές αλλαγές σ’ αυτό το χαριτωμένο κομμάτι.

Το Ροντώ παρουσιάζει μια αρκετά σύνθετη δομή, όπου το αρχικό θέμα του ρεφραίν επαναφέρεται με λίγες παραλλαγές, ενώ στα ενδιάμεσα τμήματα τα στοιχεία τροποποιούνται σε μεγαλύτερο βαθμό. Εκτός από ένα πιο σοβαρό επεισόδιο σε ρε-ελάσσονα, ο χαρακτήρας του Ροντώ παραμένει χαρούμενος και ευγενικός. Πριν από το καταληκτικό ρεφραίν υπάρχει η ευκαιρία για το σολίστ να δείξει τη δεξιοτεχνία του με μια σύντομη cadenza.

JEAN SIBELIUS (1865-1957)

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 3 ΣΕ ΝΤΟ-ΜΕΙΖΟΝΑ, ΕΡΓΟ 52

Το 1904 ο Σιμπέλιους εγκαταστάθηκε στη μικρή πόλη Järvenpää («τέλος της θάλασσας»), όπου έμεινε μέχρι το θάνατό του το 1957. Στο όμορφο και ήρεμο φυσικό περιβάλλον αυτής της τοποθεσίας και χωρίς οικονομικά προβλήματα ο συνθέτης πρόβλεψε να συγκεντρωθεί στη δημιουργική του εργασία αρχίζοντας με την *3η Συμφωνία*. Η παράλληλη σύνθεση άλλων έργων (όπως το Κοντσέρτο για βιολί) και οι υποχρεώσεις του στο εξωτερικό, εμπόδισαν τη γρήγορη ολοκλήρωση της Συμφωνίας αυτής. Το έργο τελείωσε το 1907 και πρωτοπαρουσιάστηκε το Σεπτέμβριο της ίδιας χρονιάς στο Ελσίνκι. Ο Σιμπέλιους αφιέρωσε την *3η Συμφωνία* στον Άγγλο μαέστρο Granville Bantock, ο οποίος ήταν θαυμαστής του συνθέτη και είχε δείξει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την *3η Συμφωνία*.

Το α΄ μέρος του έργου είναι σε φόρμα σονάτας. Είναι αρχιτεκτονημένο με σαφήνεια και απλότητα κατά τα πρότυπα του Mozart. Το β΄ μέρος έχει ποιμενικό χαρακτήρα. Δεν συμμετέχουν οι τρομπέτες και τα τρομπόνια με το λαμπρό και δυνατό τους ήχο. Είναι μια ειδυλλιακή και ήρεμη μουσική εικόνα. Η αρχική μελωδία δέκατι πολλές μεταμορφώ-σεις κατά την εξέλιξη αυτού του μέρους. Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει το τελευταίο μέρος. Αντί για ένα γ΄ μέρος (σκέρτσο) και ένα δ΄ (φινάλε) -σειρά που συνήθως ακολού-θούν οι Συμφωνίες-, ο Σιμπέλιους ενσωματώνει το χαρακτήρα και των δύο αυτών μερών σε μια κίνηση. Το γ΄ μέρος αρχίζει σαν σκέρτσο *σε ρυθμό 6/8 για να πάρει λίγο αργότε-ρα το χαρακτήρα φινάλε σε ρυθμό 4/4*. Γενικά ο Σιμπέλιους αναπτύσσει εδώ την ιδιόρρυθμη τεχνική της μοτιβικής επεξεργασίας, μιας τεχνικής που θα τη συνεχίσει και θα εξελίξει και στα επόμενα συμφωνικά του έργα.

WOLFGANG AMADEUS MOZART (1756-1791)

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΦΑΓΚΟΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΣΙ-ΥΦΕΣΗ-ΜΕΙΖΟΝΑ, KV 191

Ο Μότσαρτ, έγραψε πολλά κοντσέρτα και για πνευστά όργανα, προβάλλοντας έτσι τα όργανα που ήταν αγονημένα στην εποχή του σαν σολιστικά, αντίθετα με το πιάνο και το βιολί. Όλα σχεδόν γράφτηκαν με παραινέσεις και παραγγελίες ταλαντούχων μουσικών, επαγγελματιών αλλά και ερασιτεχνών, όπως το κοντσέρτο για φλάουτο και άρπα, τα τέσσερα κοντσέρτα για κόρνο για ένα φίλο του μουσικό, το θαυμάσιο κοντσέρτο για κλαρινέτο, κ.ά.

Το *Κοντσέρτο για φαγκότο*, που χαρακτηρίζεται από λεπτότητα και λάμψη, γράφτηκε τον Ιούνιο του 1774 στο Ζάλτσμπουργκ σαν δώρο για τον βαρόνο Dürnitz, γνωστό και φανατικό υποστηρικτή του από το Μόναχο, και προβάλλει όλες τις μουσικές και δεξιοτεχνικές ικανότητες του οργάνου.

Το Allegro χαρακτηρίζεται από το εύθυμο και χαρούμενο ύφος του κύριου θέματος και από τα δεξιοτεχνικά μέρη του σόλο οργάνου, που συνοδεύεται διακριτικά και με αβρότητα από την ορχήστρα. Στο β΄ μέρος προβάλλεται η εσωτερική ομορφιά της μελωδίας και στο *Ροντώ*-Μενουέτο (Φινάλε) απολαμβάνουμε το ρεμβασμό, που εναλλάσσεται με τη χαρακτηριστική μοτσάρτεια εύθυμη ελαφράδα.

WOLFGANG RIHM (1952-)

ΨΑΛΜΟΣ΄, ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΦΑΓΚΟΤΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ

Ο Βόλφγκανγκ Ριμ, ένας από τους πιο σημαντικούς και γόνιμους εν ζωή συνθέτες της Γερμανίας, γιόρτασε το 2012 τα εξηκοστά του γενέθλια. Η παραγωγικότητά του είναι μοναδική και τα έργα του άλλοτε γοητεύουν και άλλοτε προβληματίζουν. Η σημασία του έργου του για την εξέλιξη της σύνθεσης την τελευταία πεντηκονταετία, έγκειται στο ότι δεν ακολουθεί προδιαγραφές ή συγκεκριμένες αρχές, αλλά εκφράζει πάντα την ενέργεια του θεμάτων του.

Το έργο *Psalms* (Ψαλμός) ήταν μια παραγγελία του αρχιμουσικού Κεντ Ναγκάνο για την Κρατική Ορχήστρα της Βαυαρίας. Ένας δεύτερος λόγος για τη δημιουργία του έργου ήταν η έρευνα του Γάλλου φαγκοτίστα Πασκάλ Γκαλουά σχετικά με την εξερεύνηση νέων δυνατοτήτων του φαγκότου. Η πρεμιέρα του *Psalms* έγινε στις 27 Ιουλίου 2007 στο Μόναχο από την Κρατική Ορχήστρα της Βαυαρίας με συντελεστές τους εν λόγω πνευματικούς εμπνευστές του, Ναγκάνο και Γκαλουά.

Ο Ριμ αφιέρωσε το έργο στον μελετητή και φίλο του, Ντίτερ Ρέξροτ, ο οποίος και έγραψε το σημείωμα για το πρόγραμμα της πρεμιέρας, όπου επισημαίνει το γεγονός, ότι το έργο *Ψαλμός* του Ριμ σχετίζεται με τη *Missa Solemnis* του Μπετόβεν, η οποία ήταν προγραμματισμένη για την ίδια συναυλία.

Με πάρα πολύ μεγάλη ένταση, σχεδόν βίαια, αρχίζει το έργο στην ορχήστρα, ενώ το σόλο-φαγκότο ξεκινάει αρχικά αβέβαια και αδύναμα. Σιγά σιγά αρχίζει το φαγκότο να εκφράζεται πιο έντονα, ψάχνοντας στις πηκτικές δυνατότητες του οργάνου, μέχρι και τις πιο ακριανές περιοχές του, τρώπους να εκφραστεί. Τα μικροδιαστήματα, ίσως επηρεα-σμένα και από εβραϊκές μελωδίες, προσδίδουν στο έργο γενικότερα έναν χαρακτήρα θλίψης. Αν σκεφτεί κανείς, πως στο Agnus Dei της *Missa Solemnis* κυριαρχεί το φαγκότο, και τα λόγια του (qui tollis peccata mundi) έχουν έναν βαρύ χαρακτήρα, ίσως αυτά να εξηγούν, γιατί ο συνθέτης έφτασε σε τόσο ένταση. Ενώ η ‘μελωδική’ γραμμή του σόλο-φα-γκότου, υποστηρίζομενη από την άρπα, μοιάζει περισσότερο με κλάμα, τα έγχορδα καταφέρνουν λίγο πριν από το τέλος της πρώτης ενότητας να σηματούσουν μία μελωδία, η οποία επανέρχεται στο έργο, με πιο θετική διάθεση.

Ύστερα από μία γενική παύση αρχίζει η β΄ ενότητα, η οποία ξεκινάει σιγανά και εξελίσσεται σε πιο αισιόδοξη διάθεση, χωρίς να λείπουν οι εξάρσεις. Μία cadenza του σολίστ οδηγεί στην επόμενη ενότητα, στην οποία το αγγλικό κόρνο μαζί με τις βιόλες κόρνο μαζί με τις βιόλες κόρνο έχουν το σόλο-φαγκότο στην ‘αριά’ του, ώσπου το σόλο θα ξεσπάσει σε έντονες φράσεις. Και η ορχήστρα παρασύρεται από την ένταση, αλλά σιγά σιγά όλα καταλαγιάζουν και απρόσμενα σβήνουν ήρεμα.

Ο *Ψαλμός* του Ριμ θέτει ειδικά στον σολίστ, αλλά και στην ορχήστρα φοβερές απαιτήσεις, ζητά ωστόσο και μεγάλη ανοχή από τους ακροατές, για να προσεγγίσουν τις εσωτερι-κές πτυχές αυτού του δύσκολου έργου.

Evelin Voigtmann - Μουσικολόγος

Πηγές: http://de.wikipedia.org/wiki/Wolfgang_Rihm | http://www.universaledition.com/Wolfgang-Rihm/composers-and-works/composer/599/work/12886/work_introduction

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Α΄ Βιολιά (Εξαρ) Σ. Παπάνας, Α. Σουσάμογλου (ΚοΡΑ) Μ. Μιχαηλίδης, Γ. Πετρόπουλος, Θ. Πατσαλίδης (Tutti) Μ. Σουέρεφ, Ε. Παπαδημήτρης, Ε. Δελφινοπούλου, Κ. Αρхант́ς, Γ. Κανδυλίδης, Α. Παπανικολάου, Γ. Παπά, Μ. Σπανού, Ε. Ταλακούδη, Χ. Λαζαρίδου, Γ. Γαρυφαλλάς, Έ. Λάππας, Σ. Κακάμπουρας
Β΄ Βιολιά (ΚοΡΑ) Α. Τζίμα (ΚοΡΒ) Α. Τζιαφέρης, Ν.Μπόγκοραντ (Tutti) Μ. Τοπταίδης, Θ. Θεοδωρίδης, Δ. Παπαστεργίου, Ι. Both, Ε. Κουζώφ, Π. Μυλαράκη, Ε. Αδαμίουλος, Μ. Εκλεκτού, Γ. Κουγιουμτζόγλου, Μ. Μιχαηλίδης, Ί. Σελαχμοτζίδης, Ί. Συμονίδου, Α. Μισυρλή, Ν. Τσανακάς, Ι. Τοπούρια
Βιόλες (ΚοΡΑ) Ν. Νικολαΐδης, Χ. Σειρά (ΚοΡΒ) Α. Πορίκης, Α. Βόλτσι (Tutti), Φ. Ποπίκα, Ε. Παραλίκα, Χ. Βλάχος, Κ. Μητροπούλου, Β. Θεοδωρίδου, Δ. Δελφινόπουλος, Ρ. Τερζιάν, Δ. Φωτιάδης, Π. Μεταξάς, Θ. Σουργκούνης
Βιολοντσέλα (ΚοΡΑ) Β. Σαΐτης, Α. Χανδράκης, Ν. Γκουντιμποβ (ΚοΡΒ) Λ. Μανώλα (Tutti) Β. Δάβαρης, Δ. Πολυζωίδης, Γ. Στέφος, Χ. Γρίμπα, Μ. Ανισέγκου, Δ. Αλεξάνδρου, Ι. Κανάτσου, Ζ. Στέπιτς
Κοντραμπάσο (ΚοΡΑ) Χ. Χειμαριός (ΚοΡΒ) Γ. Χατζής, Η. Σουμελίδης (Tutti) Ε. Μπουλασίκη, Ε. Παντελίδου, Λ. Κυρίδης, Μ. Σαπουντζής, Γ. Πολυχρονιάδης, Α. Παρθενάκη
Φλάουτα (ΚοΡΑ) Ν. Δημόπουλος, Ό. Γκόγκας (ΚοΡΒ) Γ. Ανισέγκος, Μ. Χατζή (Tutti) Ν. Κουκής
Όμποε (ΚοΡΑ) Δ. Καλαζίδης, Δ. Κίτσος (ΚοΡΒ) Γ. Τσόγιας-Ραζάκοβ, Ν. Σαρτόρι (Tutti) Π. Κουγιουμτζόγλου
Κλαρινέτα (ΚοΡΑ) Κ. Παπαδόπουλος, Χ. Γρασινίδης (ΚοΡΒ) Π. Σμιθ-Διαμαντί, Α. Σταυρίδης (Tutti) Β. Καρατζίβας
Φαγκότα (ΚοΡΑ) Β. Ζαρόγκας, Γ. Πολίτης (ΚοΡΒ) Κ. Βαβάλας, Μ. Πουλιούδη (Tutti) Μ. Ηλιοπούλου
Κόρνα (ΚοΡΑ) Τ. Ελευθεριάδης (ΚοΡΒ) Β. Βραδέλης, Π. Φειζός (Tutti) Δ. Δεσποτό-πουλος, Ν. Μήτρος
Τρομπέτες (ΚοΡΑ) Σ. Παπαδόπουλος, Γ. Νέτσκας (ΚοΡΒ) Γ. Λασκαρίδης (Tutti) Δ. Κουρατζίνος
Τρομπόνια (ΚοΡΑ) Φ. Στεφανίδης, Α. Ντώνες (ΚοΡΒ) Φ. Δράκος, Γ. Κόκορας (Tutti) Ε. Μπαλιτάς
Τούμπα (ΚοΡΒ) Γ. Τηνιακούδης, Γ. Γεωργιάδης
Τύμπανα (ΚοΡΑ) Δ. Βίτης, Β. Αφανάσιεφ
Κρουστά (ΚοΡΒ) Κ. Χανής (Tutti) Ε. Αγγουριδάκης, Ν. Μιχαηλίδου
Άρπα (ΚοΡΑ) Κ. Γίμα
Πιάνο (ΚοΡΑ) Μ. Λιακοπούλου
Επορος Κ.Ο.Θ. Ε. Μπουλασίκη
Βοηθός Εφόρου Εύη Δελφινοπούλου
* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

PATRICK GALLOIS

Ο Patrick Gallois διαγράφει μια επιτυχημένη διεθνή καριέρα ως σολίστ και μαέστρος. Από την ηλικία των 17 μαθήτευσε στο πλευρό του Jean-Pierre Rampal στο ωδείο του Παρισιού και σε ηλικία 21 ετών έγινε πρώτο φλάουτο στην Orchestre National de France με μουσικό διευθυντή τον Lorin Maazel. Ο Patrick Gallois έχει δουλέψει υπό τη διεύθυνση θρυλικών μαέστρων, όπως L. Bernstein, S. Ozawa, P. Boulez, K. Boehm, E. Jochum και S. Celibidache. Το 1984 ο Gallois εγκατέλειψε τη θέση του στην ορχήστρα για να επικεντρωθεί στην καριέρα του ως σολίστ. Ο Patrick Gallois πραγματοποιεί τακτικά εμφανίσεις και ηχογραφήσεις με κορυφαίους μαέστρους και καλλιτέχνες. Εμφανίζεται τακτικά σε μεγάλες ορχήστρες της Ευρώπης και της Ασίας, καθώς και σε διεθνή μουσικά φεστιβάλ. Πραγματοποιεί συχνά περιοδείες σε Γερμανία, Ιαπωνία και Ισραήλ και διδάσκει σε ετήσια σεμινάρια στην Academia Chigiana (Σιένα) και στο Banff Centre for the Arts (Καναδάς). Εδώ και 12 χρόνια, μετά τη δημιουργία της δικής του ορχήστρας, της Academie de Paris στο Παρίσι, ο Patrick Gallois ακολουθεί καριέρα μαέστρου. Με αυτή του την ιδιότητα έχει εμφανιστεί σε Ευρώπη, Αμερική και Ασία. Το 2003 ο Patrick Gallois ανέλαβε μουσικός διευθυντής στη Sinfonia Finlandia Jyväskylä (Φινλανδία), με την οποία περιοδεύει σε πολλές χώρες. Με πολυάριθμα συμβόλαια ηχογραφήσεων για την Naxos, ο Gallois και η Sinfonia Finlandia έχουν ηχογραφήσει δύο Συμφωνίες του Σαρλ Γκουνό και μια σειρά Συμφωνιών του Χάυντν. Το ρεπερτόριο του Patrick Gallois είναι πλούσιο, με έμφαση στην σύγχρονη μουσική. Ο Gallois έχει συμμετάσχει στις παγκόσμιες πρεμιέρες πολλών νέων κοντσέρτων, ενώ πολλά νέα έργα έχουν αφιερωθεί και παρουσιαστεί για πρώτη φορά σε πρεμιέρα από τον Gallois. Πρόσφατα ηχογράφησε με την Κρατική Ορχή-στρα Θεσσαλονίκης για τη NAXOS τα έργα του Χρήστου Χατζή «Departures» και «Overscript», υπό τη μουσική διεύθυνση του Αλέξανδρου Μυράτ.

PASCAL GALLOIS

Ο Πασκάλ Γκαλουά είχε καθηγητή τον Μορίς Αλλάρ στο Κονσερβατουάρ του Παρισιού, όπου έλαβε ομόφωνα το Πρώτο Βραβείο στο φαγκότο. Το 1981, ο Πιερ Μπουλέζ του προσκαλεί να συμμετάσχει ως σολίστας στο Ensemble Intercontemporain. Μεταξύ 1994 και 2000 ο Πασκάλ Γκαλουά είναι καθηγητής φαγκότου (χρησιμοποιώντας το σύστημα Χέκελ) στο Ανώτατο Εθνικό Ωδείο του Παρισιού. Το 1995, είναι σολίστας στην παγκόσμια πρεμιέρα *Sequenza XII για φαγκότο*, την οποία ο Λουτσιάνο Μπέριο συνθέτει για εκείνον και του την αφιερώνει. Το ίδιο συμβαίνει και με την έκδοση του έργου *Dialogue de l'ombre double* του Πιερ Μπουλέζ. Έχει εκτελέσει πολλά έργα σε παγκόσμιες πρεμιέρες, ενώ συμμετείχε στο «Pollini Project» το 2003, το 2004 και το 2009. Έχει εργαστεί ως καθηγητής στο Musikhochschule της Ζυρίχης, ενώ έχει δώσει μαθήματα και ρεσιτάλ στο Temple University της Φιλαδέλφεια. Κυκλοφόρησε 3 δίσκους με τη «Stradivarius»: το Dialogues, με συνθέσεις των Μπουλέζ, Κουρτάγκ και Σέλερ, το Voyages, με συνθέσεις των Μπέριο, Χοσκόβα και Σέλερ, ενώ ο 3ος του δίσκος είναι αφιερωμένος σε έργα των Νόβιρτ, Φουτζικούρα και Μαντοβάνι. Το 2007 συμμετέ-χει στην παγκόσμια πρεμιέρα του έργου *Psalms* του Βόλφγκανγκ Ριμ για φαγκότο και ορχήστρα. Το εν λόγω έργο, τού είναι επίσης αφιερωμένο. Το Δεκέμβριο του 2009 εκδίδεται από τον οίκο Bärenreiter η Πραγματεία για ένα συνθέτη , την οποία έχει προλογίσει ο Πιερ Μπουλέζ. Τον Απρίλιο του 2010 οργανώνει τον “Τριπλό Διάλογο” σε συνεργασία με τον κλαρινετίστα και συνθέτη Γεργκ Βίντμαν στο πλαίσιο του προγράμματος “Μπουλέζ και Μπετόβεν” με αφορμή τα 85α γενέθλια του Πιερ Μπουλέζ. Τον ίδιο χρόνο αρχίζει να διδάσκει στο Κονσερβατόριο της Βιέννης.

GALLOIS

x2 Έργα Μότσαρτ, Σιμπέλιους και Ριμ

Διεύθυνση ορχήστρας: Πατρίκ Γκαλουά

Φλάουτο: Πατρίκ Γκαλουά

Φαγκότο: Πασκάλ Γκαλουά

ΠΑ 18/1/2013 | 21:00 | Α.Π.Θ. | Αίθουσα Τελετών

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Ροντώ για φλάουτο σε ΡΕ-Μείζονα, KV Anh.184 (6΄)

Jean Sibelius (1865-1957): Συμφωνία αρ.3 σε ΝΤΟ-Μείζονα, έργο 52 (30΄)

Διάλειμμα

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791): Κοντσέρτο για φαγκότο σε ΣΙb-Μείζονα, KV191 (13΄)

Wolfgang Rihm (1952-): «Ψαλμός», μουσική για φαγκότο και ορχήστρα (20΄) Α΄ εκτέλεση Κ.Ο.Θ.

